

[Hanne Reintoft.]

pålægger folketinget regeringen at gennemføre et totalt forbud mod salg af ejerlejligheder med øjeblikkelig virkning og fortsætter dermed behandlingen af det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Boligministeren (Hastrup): Hr. Sigsgaard og fru Hanne Reintoft henviste til de bestemmelser i lovforslaget om boligbyggeri, der vedrører den tilflyttede arbejdskraft. I den anledning tror jeg det er tilstrækkeligt at oplæse, hvad der står i folketingsudvalgets betænkning, idet der dér står:

„Der bør i princippet være åben adgang for alle tilflyttede arbejdere til bolig i disse bebyggelser, men har en arbejdsgiver ydet et bidrag, vil det være nærliggende at give ham fortrinnsret til et vist antal af beboelserne til arbejdere i hans virksomhed, når dette sker på sådanne vilkår, at de pågældende er sikret ret til fortsat at bebo boligen, selv om de skifter arbejdsplads.“

På den givne foranledning skal jeg erklære, at lovgivningen bliver administreret i overensstemmelse med folketingsudvalgets her fremsatte erklæring.

Hr. Sigsgaard stillede mig 2 direkte spørgsmål, hvoraf han selv besvarede det ene, hvilket gør sagen en lille smule nemmere. Han spurgte, om der har været ført forhandlinger i boligudvalget om, hvad der skal ske efter 1974. Det har der ikke mig bekendt, men det er boligudvalgets formand måske den nærmeste til at besvare.

Så spørger han: vil boligministeren her udtale sig om, hvorvidt han kan tænke sig helt eller delvis at gå ind for generelle huslejeforhøjelser efter valget? Må jeg dertil svare, at mit håb er, at når vi når frem til det tidspunkt, hvor boligforliget udløber, vil i det mindste en meget lang række af landets kommuner kunne frigøre sig på samme måde, som det allerede er sket under det bestående forlig; det gælder f. eks. Herning og Holstebro. I så fald er spørgsmålet om generelle huslejeforhøjelser ikke relevant. En erklæring afgivet her fra folke-

tingets talerstol om, at huslejen helt eller delvis aldrig nogen sinde vil blive forhøjet, ville ikke engang hr. Sigsgaard, er jeg sikker på, være i stand til at indfri, så hastig, som den økonomiske udvikling er.

Må jeg sige om det socialdemokratiske forslag, at hovedpunktet i forslaget er, at den nuværende rentesikringsordning skal fastholdes som en permanent ordning og med ydelse af rentesikring i fuldt omfang i op til 6 år efter byggeriets ibrugtagelse. Jeg mener, at allerede af denne grund er folketinget nødt til at afvise forslaget, simpelt hen fordi folketinget i modsat fald ville forpligte samfundets økonomi overordentlig stærkt.

Jeg har bedt boligministeriet beregne, hvad forslaget betyder i penge. Med det nuværende byggeomkostnings- og renteniveau vil det medføre en rentesikringsudgift på 60 mill. kr., stigende til 900 mill. kr. årlig i 1982-83. Hertil kommer så de krav, der stilles til udvidelse af bygge- og boligfondens øvrige formål. Det er en meget dyr vekselse, synes jeg, socialdemokratiet her udskriver på fremtiden, og jeg vil tillade mig at betvivle, at partiet ville være i stand til at gøre det, såfremt det havde ansvaret for landets økonomi. Nu tror jeg bestemt hr. Helge Nielsen på hans ord, når han her erklærer, at såfremt socialdemokratiet får magten, vil de gennemføre det. Til gengæld vil jeg sige til ham, at jeg ikke vil fastholde ham på denne udtalelse efter valget, såfremt det skulle komme til at falde i hans eller i andre af hans partifællers lod at få et større ansvar for landets økonomi, end de har i øjeblikket.

Dertil kommer, at det forslag, vi senere skal behandle, om forbedringer i boligsikringsordningen, som er fremsat af socialdemokratiet, heller ikke er noget gratis forslag, men kan beregnes til en merudgift på omkring 100 mill. kr. Endelig har man forhøjet lånegrænserne for kollegiebyggeriet til et beløb, som i boligministeriet er beregnet til en udgiftsstigning på 7-8 mill. kr. om året, så det er altså et sted mellem 1 og 1,2 milliarder kr., dette her på længere sigt kommer til at dreje sig om. Derfor må jeg sige, at allerede af denne grund kan jeg ikke anbefale folketinget at tilslutte sig det socialdemokratiske forslag til beslutning.